

[Landbrugsministeren.]

hold til den eventuelt stigende ejendoms-skyldværdi. Man har gjort opmærksom på, at det samlede lånebeløb måske er for lille. Man har henvist til, at der faktisk ingen tab var ved lånene, og derfor kunne man fritage staten for den garanti, der her er tale om. Man har endelig beskæftiget sig med spørgsmålet om, hvordan man skulle stille sig i forbindelse med afdragsproblemet, og hvad der knytter sig dertil.

Jeg skal erklære mig villig til i det kommende udvalg at forhandle med de ærede partier om de spørgsmål, der her har været fremdraget, idet jeg takker dem for den villige indstilling i det hele taget overfor lovforslaget.

Jeg ønsker, hvad loven angår, at sige til slut, at det er min overbevisning, at den har været til megen nytte for det mindre jordbrug og til skade for ingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Carl Petersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til behandling i et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov nr. 240 af 25. april 1949 om grundforbedring.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3641; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1505).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Carl Petersen: Det foreliggende lovforslag betyder en forringelse af den nugældende lovs bestemmelser. Denne forringelse motiveres med, at statens nuværende finansielle stilling ikke tillader, at man opretholder de ydelser, man har givet til lån, i det hidtidige omfang. Den højtærede minister vil gennem besparelser på forskellige områder forme den fremtidige lov sådan, at den passer til statens nuværende finansielle stilling.

Hvis forholdet nu er det, at denne lov-

givnings muligheder stort set er udtømt, kan der næppe være noget at indvende mod de betragtninger, der her gøres, men jeg spørger: Er de det? Det er nemlig det spørgsmål, rigsdagen kommer til at tage stilling til.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der siden den første lov blev vedtaget i 1933 er grundforbedret 465 000 ha. Jeg ved ikke, hvad vore landøkonomer regner med, høstudbyttets gennemsnitlige stigning har været på de grundforbedrede arealer, men jeg skønner, at det er i nærheden af det rigtige, hvis der regnes med et merudbytte af 10 afgrødeenheder pr. ha eller et samlet merudbytte på omtrent 5 millioner afgrødeenheder. Selvom man nu ikke lægger den nuværende høje byggeri på 53—54 kr. til grund for sine beregninger, men nøjes med den efter min mening mere sunde og nøgterne pris på 30 kr., kommer man alligevel til et merudbytte i penge, der repræsenterer omkring 150 mill. kr. årlig, og så er der endda råd til at se bort fra den besparelse i driften, som sund jord giver i forhold til vandlidende jord.

Ser man nu på høstudbyttets stigning i årene fra 1933, da denne lov kom, og så til nu, kan man se, at med undtagelse af ganske enkelte ugunstige år har der været en meget stor stigning, nemlig fra omkring 100 millioner afgrødeenheder i 1933 til omkring 130 millioner afgrødeenheder i 1950. Der er for mig ingen tvivl om, at en meget væsentlig årsag til denne store stigning skal søges i de omfattende grundforbedrings- og landvindingsarbejder, der er udført gennem årene på grundlag af denne lov og landvindingsloven; og når man så samtidig erindrer, at den væsentligste del af dette grundforbedringsarbejde er udført på tider, hvor den anvendte arbejdskraft ellers ville have været ubenyttet — for dette moment skal man i høj grad tage med i sine betragtninger og beregninger, når man gør det nationaløkonomisk op —, tror jeg, man med føje kan sige, at dette lovgivningsarbejde, der begyndte med grundforbedringsloven i 1933, har været til meget stor fordel for det danske samfund.

Derfor må man, før man tager endelig stilling til de nu foreslåede forandringer, vurdere, om denne lovgivnings muligheder er udtømt, hvilket vil sige, om Danmarks vandlidende landbrug nu helt er forsvundet. Jeg vurderer det nu sådan, at der endnu er store arealer, der trænger til grundforbedring. Hvis denne min vurdering er rigtig, bør man dog af nationaløkonomiske grunde sørge for, at der i hvert tilfælde grundfor-